

BŁAN (1) *sb m*

A sg bł(a)n.

Sł stp notuje, *Cn:* *błam*, *Linde XVIII w.:* *błam*.

Sztuka futra określonej miary najczęściej zszyta z mniejszych futerek lub ich części; pellium pretiosarum contextus Cn: A kiedi fie wystrichnie w ufarłkim ubierze/ Po kołnirzu go poznafz/ bo błan futra bierze. KochSat A4v.

LZ